ECLI:LV:RVPT:2018:0306.1A30011817.1.S
Lieta Nr.1A30011817
Lietvedības Nr.1-0030-18/3

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2018.gada 6.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Zute
Rīgā, Abrenes ielā 3, rakstveida procesā izskatīja SIA "DVC Pārdaugava" sūdzību par Rīgas pilsētas būvvaldes 2017.gada 4.aprīļa lēmumu Nr. D57-BV-17-11.

Aprakstošā daļa.

2016.gada 14.novembrī plkst.15.21 Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas kontroles nodaļas vecākais reklāmas inspektors G.Samoška sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.024763, par to, ka 2016.gada 10.augustā plkst.15.51, Rīgā, Lemešu ielā 20, SIA "DVC Pārdaugava", nav veikusi izkārtnes demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, pārkāpjot 2013.gada 26.novembra Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 „Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanu un afišu stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" 15.punktu, un par šo prasību neievērošanu paredzēta administratīvā atbildība minēto noteikumu 60.punktā.

Ar Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes vadītāja /pers. B/ 2016.gada 1.decembra lēmumu Nr. D57-BV-PDP-16-1097, SIA "DVC Pārdaugava" saukta pie administratīvās atbildības par 2013.gada 26.novembra Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 „Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanu un afišu stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" 15, 60.punkta pārkāpšanu, uzliekot naudas sodu EUR 100 apmērā.

SIA "DVC Pārdaugava" Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes vadītāja /pers. B/ 2016.gada 1.decembra lēmumu Nr. D57-BV-PDP-16-1097 apstrīdēja Rīgas pilsētas būvvaldē.

Ar Rīgas pilsētas būvvaldes 2017.gada 4.aprīļa lēmumu Nr. D57-BV-17-11 atstāts negrozīts Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes vadītāja /pers. B/ 2016.gada 1.decembra lēmums, bet sūdzības iesniedzēja SIA "DVC Pārdaugava" sūdzība noraidīta.

Rīgas pilsētas būvvaldes 2017.gada 4.aprīļa lēmumā Nr. D57-BV-17-11 norādīts, ka Būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas kontroles nodaļas amatpersona 14.11.2016. sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.01179 CB024763, kurā ticis konstatēts, ka 10.08.2016. plkst.15.51 Rīgā, Lemešu ielā 20, SIA "DVC Pārdaugava" nav veikusi reklāmas demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, līdz ar to ir pārkāpts Saistošo noteikumu 15.punkts.

Lietai ir pievienots Būvvaldes 11.12.2016. apskates akts Nr.BV-16-2484-akt, apskates aktā norādīts, ka Rīgā, Lemešu ielā 20 ir izvietota reklāma ar tekstu : "DVC Datoru Veselības Centrs DATORU REMONTS".

Pie administratīvās atbildības saucamajai personai Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī Latvijas APK) 268.^{1}panta pirmās daļā noteiktajā kārtībā ir paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, un nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu.

Pamatojoties uz Latvijas APK 271.panta ceturto daļu, lieta tiek izskatīta bez pie administratīvās atbildības saucamās personas pārstāvja klātbūtnes.

Būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes vadītājs 01.12.2016. pieņēma lēmumu Nr.D57-BV-PDP-16-1097, ar kuru nolēma, pamatojoties uz Saistošo noteikumu 15., un 60.punktu, saukt SIA "DVC Pārdaugava" pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu EUR 100 apmērā.

Būvvaldē ir saņemta SIA "DVC Pārdaugava" 29.12.2016. sūdzība, kurā pie administratīvās atbildības saucamā persona apstrīd lēmumu pilnā apmērā par pamatojošu argumentu minot faktu, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona uzskata, ka protokolā nav atainota administratīvā pārkāpuma būtība. Papildus SIA "DVC Pārdaugava" norāda, ka nav saņēmusi aicinājumu ierasties Būvvaldē uz Protokola sastādīšanu, tādēļ pie administratīvās atbildības saucamā persona nav bijusi iespēja realizēt savu aizstāvību, kā arī to, ka protokols satur atsauci uz reklāmas inspektora dienesta ziņojumu, kurš ir pievienots lietas materiāliem pēc protokola sastādīšanas. SIA "DVC Pārdaugava" norāda, ka minētajā dienesta ziņojumā iekļautā informācija nav pārbaudāma, jo tas satur tikai reklāmas inspektora subjektīvo viedokli, tādēļ tas nav uzskatāms par pierādījumu lietā. Savā sūdzībā pie administratīvās atbildības saucamā persona norāda, ka lēmums tika

pieņemts bez SIA "DVC Pārdaugava" klātbūtnes, kā arī paziņojumā par protokola kopijas nosūtīšanu nav norādīts laiks, kad lēmums tiks pieņemts.

Lēmumā atsaucas uz Latvijas APK 286.pantu un 244. pantu. Lēmumā secināts, ka sūdzībā ir minēts arguments, ka protokolā nav atainota administratīvā pārkāpuma būtība. Atbildot uz šo argumentu, norādu, ka protokolā visas sadaļas ir aizpildītas, pārkāpuma būtība atspoguļota un ir pilnībā saprotama, tādēļ pie administratīvās atbildības saucamās personas apgalvojumu ir pamats atzīt par nepamatotu, jo protokolā ir konkrēti norādīts Saistošo noteikumu 15. un 60.punktā minētais rīcības veids, par ko iestājas administratīvā atbildība neatkarīgi no tā, kādi apstākļi ir bijuši par iemeslu konkrētās Reklāmas nedemontēšanai pēc SIA "DVC Pārdaugava" saimnieciskās darbības veikšanas beigām Rīgā, Lemešu ielā 20.

Saskaņā ar Latvijas APK 248. pantu protokolā norādāmās lietas būtības (faktisko pazīmju) robežas un saturu nosaka pilnvarotā persona, kura sastāda protokolu. Savukārt protokolā fiksētā lietas būtība nosaka lietas izskatīšanas robežas iestādē un tiesā (skat. Rīgas Apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 19.09.2014. spriedums Nr.l04AA-0449-14/19). Turklāt, administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem ir pievienots Apskates akts, kurā ir aprakstīts apskatē konstatētais, kā ari fotofiksācija.

Atbildot uz sūdzībā minēto argumentu, ka SIA "DVC Pārdaugava" nekad nav saņēmusi aicinājumu ierasties Būvvaldē uz Protokola sastādīšanu, tādēļ pie administratīvās atbildības saucamajai personai nav bijusi iespēja realizēt savu aizstāvību, lēmumā norādīts, ka pie administratīvās atbildības saucamajai personai tika nosūtīts 28.09.2016. uzaicinājums Nr.BV-16-13123-nd 24.10.2016. plkst.15:00 ierasties Būvvaldē, lai iepazītos ar administratīvā pārkāpuma lietu un izteiktu savu viedokli un argumentus par minēto administratīvo pārkāpumu. Uzaicinājumā papildus norādīts, ka Latvijas APK 246. pantā ir noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu ir jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols, kā arī Latvijas APK 248.[1] pantā noteikts, ja objektīvu iemeslu dēļ administratīvā pārkāpuma protokolu nav iespējams sastādīt tās personas klātbūtnē, kuru sauc pie administratīvās atbildības, vai juridiskas personas klātbūtnē, to sastāda bez minēto personu klātbūtnes un protokola kopiju nosūta pa pastu ierakstītā sūtījumā uz attiecīgās personas dzīvesvietas adresi vai juridisko adresi un šādā gadījumā uzskata, ka persona ir iepazinusies ar administratīvā pārkāpuma protokolu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. Ar uzaicinājumu SIA "DVC Pārdaugava" arī tiek informēta, ka gadījumā, ja tā neieradīsies Būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas kontroles nodaļā norādītajā laikā vai pēc telefoniskas vienošanās norādītajā laikā, pie administratīvās atbildības saucamajai personai tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols bez tās klātbūtnes, jo administratīvās lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Lēmumā norādīts, ka izvērtējot sūdzībā minēto argumentu, ka protokols satur atsauci uz reklāmas inspektora 16.11.2016. dienesta ziņojumu, kurš ir pievienots lietas materiāliem pēc protokola sastādīšanas, norāda, ka Būvvaldē ir saņemts Būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas kontroles nodaļas Vecākā reklāmas inspektora Gundara Samoškas 31.03.2017. dienesta ziņojums, kurā viņš norāda, ka atsauce uz 16.11.2016. dienesta ziņojumu protokolā ir kļūda, kura radusies dēļ tā, ka minētais dienesta ziņojums tika sastādīts pirms Protokola, taču nebija nodots reģistrēšanai.

Izvērtējot minētos paskaidrojumus, secināts, ka ir pieļauta kļūda sastādot protokolu, kā arī to, ka šī kļūda neietekmē administratīvā pārkāpuma lietas būtību un nevarēja ietekmēt tās iznākumu, tādēļ "DVC Pārdaugava" sūdzībā minētais arguments, ka šī kļūda norāda uz protokola viltojumu, nav pamatots.

Lēmumā norādīts, ka atbildot uz sūdzībā minēto argumentu, ka minētajā dienesta ziņojumā iekļautā informācija nav pārbaudāma, jo tas satur tikai reklāmas inspektora subjektīvo viedokli, tādēļ tas nav uzskatāms par pierādījumu lietā, norādu, ka dienesta ziņojumā ir iekļauta informācija par apskates laikā konstatēto, turklāt Senatoru kolēģija 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-647/2008 norādīja, ka amatpersonas sastādītiem dokumentiem, tai skaitā administratīvā pārkāpuma protokolam, a apriori ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina. Tā kā dienesta ziņojumā norādīto informāciju apstiprina arī citi lietas materiālos esošie dokumenti, norādu, ka nav pamata apšaubīt sniegto ziņu patiesumu.

Izvērtējot sūdzībā minēto argumentu, ka lēmums tika pieņemts bez SIA "DVC Pārdaugava" klātbūtnes, kā arī paziņojumā par protokola kopijas nosūtīšanu nav norādīts laiks, kad lēmums tiks pieņemts, norādīts, ka informācija par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku tika iekļauta protokola 12.punktā, savukārt Protokols pie administratīvās atbildības saucamajai personai nosūtīts ar 15.11.2016. pavadvēstuli Nr. BV-16-15561-nd "Par administratīvā pārkāpuma protokola kopijas nosūtīšanu", tādējādi SIA "DVC Pārdaugava" arguments nav pamatots.

No Būvvaldes rīcībā esošās informācijas, tai skaitā pie administratīvās atbildības saucamās personas sniegtajām ziņām, ir zināms, ka SIA "DVC Pārdaugava" vairs neveic saimniecisko darbību Rīgā, Lemešu ielā 20, tādēļ saskaņā ar Saistošo noteikumu 15.punktu pie administratīvās atbildības saucamajai personai bija pienākums veikt izkārtnes demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, kas šajā gadījumā netika veikta.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu 60.punktu par saistošo noteikumu 6., 8., 14., 15., 39., 50. un 53.punktā noteikto prasību pārkāpšanu (neievērošanu) izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskajām personām no 70 līdz 350 euro.

Lēmumā secināts, ka izvērtējot lietas materiālus, administratīvā pārkāpuma fakts tiek atkārtoti pierādīts, apstiprinot to, ka SIA "DVC Pārdaugava" nav ievērojusi Saistošo noteikumu 15.punkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība šo Saistošo noteikumu 60.punktā. Lietā netika konstatēti ne administratīvo atbildību pastiprinoši apstākļi, ne atbildību mīkstinoši apstākļi.

Uzliekot sodu, atbilstoši Latvijas APK 32.panta otrajā daļā noteiktajam ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, mantisko stāvokli un atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Ņemot vērā lietā esošos materiālus - protokolu, Apskates aktu, publiskajos reģistros pieejamo informāciju (oficiālais izdevums "Latvijas Vēstnesis", Valsts ieņēmumu dienesta datu bāze par nodokļu parādniekiem, maksātnespējas reģistrs u.c.) tiek vērtēts uzliktā naudas

soda samērīgums. Ar mērķi nostiprināt un īstenot Latvijas APK 22.pantā noteikto, SIA "DVC Pārdaugava" ir saucama pie administratīvās atbildības saskaņā ar kvalificēto tiesību normu.

2017.gada 2.maijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta SIA "DVC Pārdaugava" sūdzība par Rīgas pilsētas būvvaldes 2017.gada 4.aprīļa lēmuma atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

Sūdzībā sūdzības iesniedzējs norādījis, ka lēmumu uzskata par nepamatotu un prettiesisku, tāpēc pārsūdz to pilnā apjomā.

Uzskata, ka I.Vircavs nav izskatījis sūdzību pēc būtības, nav sniedzis savu argumentāciju uz vairākiem sūdzībā norādītajiem pārkāpumiem lietā, līdz ar ko ir taisījis prettiesisku lēmumu. Lēmumā norādīts, ka protokolā sūdzības iesniedzējam inkriminētā administratīvā pārkāpuma būtība ir atspoguļota un ir pilnībā saprotama.

Norāda, ka protokolā ailē "Pārkāpuma būtība" ir norādīts: "SIA "DVC Pārdaugava " reģ.Nr.40103694974, nav veikusi izkārtnes demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām." Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka protokols neatbilst Latvijas APK 248.panta prasībām. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka protokolā nav atspoguļota sūdzības iesniedzējam inkriminētā administratīvā pārkāpuma būtība, jo protokols satur SIA inkriminētās tiesību normas atreferējumu, nenorādot citus būtiskus lietas apstākļus, kas ir nepieciešami, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Protokolā nav norādīts, kāda tieši izkārtne nav demontēta, papildus tam, lietā nav iegūts neviens pierādījums, kas norādītu uz izkārtnes piederību kādai noteiktai personai, tajā skaitā arī sūdzības iesniedzējam. Protokolā nav atspoguļots, kad ir iestājies pienākums izkārtni demontēt.

Kā jau tika norādīts iepriekš, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka protokola ailē "Pārkāpuma būtība" ir norādīta sūdzības iesniedzējam inkriminētās tiesību normas pārkāpums un tieši Rīgas domes 2013.gada 26.novembra saistošo noteikumu Nr.77 (turpmāk - Saistošie noteikumi) 15.punkta nepilnīgs atreferējums: "Reklāmas devējs, bet, ja tāda nav vai tāds nav atrodams, tad zemesgabala vai būves, uz kuras izvietota izkārtne, īpašnieks vai tiesiskais valdītājs veic izkārtnes demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, sakārtojot izkārtnes izvietošanas vietu (tajā skaitā veicot konstrukciju un pamatu demontāžu un fasādes krāsojuma atjaunošanu)

Uzskata, ka Saistošo noteikumu 15.punkta regulējums nepārprotami norāda, ka pie administratīvās atbildības ir saucams reklāmas devējs, vai zemesgabala vai būves īpašnieks vai tiesiskais valdītājs. Atsaucas uz Latvijas APK 9.panta pirmo daļu. Juridiskajā literatūrā ir noteikts, ka katrs Krimināllikuma paredzētais noziedzīga nodarījuma sastāvs ir visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums, kas raksturo darbību vai bezdarbību kā noziedzīgu nodarījumu un personu, kas izdarījusi šo pārkāpumu.

Noziedzīga nodarījuma sastāva analīzei krimināltiesībās tiek izdalīti četri noziedzīga nodarījuma sastāva elementi - noziedzīga nodarījuma objekts, nodarījuma objektīvā puse, noziedzīga nodarījuma subjekts un nodarījuma subjektīvā puse (Krastiņš.U. Noziedzīgs nodarījums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 17.1pp).

Norāda, ka no Protokola nav saprotams vai sūdzības iesniedzējs pie administratīvās atbildības tiek saukta kā reklāmas devējs, nekustamā īpašuma īpašnieks vai tiesiskais valdītājs.

Sūdzības iesniedzēja skatījumā jēdziens "reklāmas devējs" ir tulkojams analizējot Saistošo noteikumu 4.punkta nosacījumus: "Tiesības izvietot Reklāmu ir visām personām, kas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā Rīgas pilsētas būvvaldē (turpmāk - Būvvaldē) saņēmušas atļauju Reklāmas izvietošanai, kā arī samaksājušas pašvaldības nodevu par Reklāmas izvietošanu publiskās vietās vai vietās, kas vērstas pret publisku vietu (turpmāk - pašvaldības nodeva). Patvaļīga Reklāmas izvietošana un patvaļīga Reklāmas grafiskā dizaina maiņa ir aizliegta. Norāda, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka konkrētās izkārtnes reklāmas devējs ir bijusi tieši SIA, līdz ar to lietā nav pierādīts administratīvā pārkāpuma subjekts.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka protokols satur viltojuma pazīmes, tāpēc nav uzskatāms par pierādījumu lietā. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa Spriedumā lietā Nr.SKA - 157/2007 ir norādīts: "Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā.

Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā - jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības. Vērš uzmanību, ka protokols, kurš ir sastādīts 2016.gada 14.novembrī ietver atsauci uz pierādījumu, kas ir pievienots lietai tikai 2016.gada 17.novembrī. Protokolā, kā viens no pierādījumiem ir norādīts dienesta ziņojums. Iepazīstoties ar lietas materiāliem tika konstatēts, ka lietā ir tikai viens dienesta ziņojums, kuru ir sastādījis Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas kontroles nodaļas vecākais reklāmas inspektors Gundars Samoška un kurš ir datēts ar 2016.gada 16.novembri. I.Vircavs lēmumā norādījis, ka lietā ir saņemts Būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas kontroles nodaļas Vecākā reklāmas inspektora Gundara Samoškas 2017.gada 31.marta dienesta ziņojums, kurā viņš norāda, ka atsauce uz 2017.gada 16.novembra dienesta ziņojumu protokolā ir kļūda, kura radusies dēļ tā, ka minētais dienesta ziņojums tika sastādīts pirms protokola, taču nebija nodots reģistrēšanai. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka arī Gundara Samoškas 2017.gada 31.marta dienesta ziņojumā norādītā informācija ir nepatiesa un pretēja lietā esošajiem dokumentiem.

Dienesta ziņojuma sastādīšanas datums ir norādīts 2016.gada 16.novembris, tāpēc kritiski vērtē Gundara Samoškas norādi, ka Dienesta ziņojums tika sastādīts pirms protokola, jo tādā gadījumā arī dienesta ziņojuma sastādīšanas

datumam bija jābūt līdz 2016.gada 14.novembrim. Papildus tam, Gundars Samoška nenorāda iemeslu, kas viņam traucējis dienesta ziņojumu pievienot pie lietas vēl pirms protokola sastādīšanas, kas rada pamatotas šaubas par Gundara Samoškas 2017.gada 31.martā norādīto ziņu patiesumu.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Būvvalde ir rīkojusies prettiesiski un būtiski pārkāpusi sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību, jo jau pēc protokola sastādīšanas, ar /pers. B/ 2016.gada 17.novembra rezolūciju, pievieno pie lietas dienesta ziņojumu. Uzskata, ka viss iepriekšminētais nepārprotami norāda uz to, ka dienesta ziņojums ticis pievienots pie lietas jau pēc protokola sastādīšanas, līdz ar to, protokols ir atzīstams par prettiesisku.

Vērš uzmanību, ka Būvvaldes 2016.gada 15.novembra pavadrakstā Nr.BV- 16-15561-nd norādīts, ka Protokols tika nosūtīts sūdzības iesniedzējam. Vērš uzmanību, ka sūdzības iesniedzējs protokola kopiju nebija saņēmis, līdz ar to, tika pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz iepazīšanos ar protokolu. Norāda, ka ar šādu prettiesisku rīcību, tika būtiski pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību.

Uzskata, ka ņemot vērā to, ka dienesta ziņojums tika sastādīts prettiesiski un prettiesiski pievienots pie lietas, kā arī to apstākli, ka dienesta ziņojumā iekļautā informācija nav pārbaudāma, jo tā satur tikai Gundara Samoškas subjektīvo viedokli, Dienesta ziņojums nav uzskatāms par pierādījumu lietā.

Papildus tam, uzskata, ka protokols ir atzīstams par dienesta viltojumu, par ko ir paredzēta krimināatbildība pēc Krimināllikuma 327.panta pirmās daļas: "Par dokumenta viltošanu vai par viltota dokumenta izsniegšanu vai izmantošanu, apzinoties, ka dokuments ir viltots, ja to izdarījusi valsts amatpersona. "

Ņemot vērā iepriekšminēto, uzskata, ka ir pilnībā pierādīts tas apstāklis, ka protokols ir apzināti viltots - papildināts ar ierakstiem, kas kļuva par pamatu SIA saukšanai pie administratīvās atbildības. Atsaucas uz Latvijas APK 243 .panta trīspadsmito daļu, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ar protokola prettiesisku papildināšanu, proti, citu pierādījumu pierakstīšanu protokolā, tika būtiski aizskartas sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību. Norāda, ka dienesta ziņojumā norādītā informācija ir uzskatāma par apšaubāmu, jo tā nav apstiprināta ar citiem pierādījumiem lietā. Dienesta ziņojumā ir norādīts, ka Gundars Samoška 2016.gada 10.augustā ir veicis notikuma vietas apsekošanu, kuras laikā ir veicis nenoskaidrotu personu pratināšanu, pieņēmis no šīm personām mutiskas liecības, kuras ir atspoguļojis tikai dienesta ziņojumā. Lai gan I.Vircavs lēmuma 4.punktā atsaucas uz Senatoru kolēģijas 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-647/2008 paustajām atziņām, ka amatpersonu sastādītiem dokumentiem a priori ir publiskā ticamība, tomēr sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šī atziņa nav attiecināma uz izskatāmo gadījumu. Dienesta ziņojumā ir atspoguļotas ziņas, kuras Gundars Samoška ir fiksējis, veicot procesuālo darbību - liecinieku nopratināšanu, kuru nav Latvijas APK noteiktā kārtībā nostiprinājis lietā.

Atsaucas uz Latvijas APK 243.^{1} panta pirmajā daļā noteikto un 243.panta vienpadsmitā daļā noteikto. Uzskata, ka dienesta ziņojumā norādīto nenoskaidroto personu liecību atreferējums nav uzskatāms par pierādījumu lietā, jo šo nenoskaidroto personu liecības nav noteiktā kārtībā fiksētas lietā (liecinieki nav nopratināti), kā arī nav iespējas pārbaudīt šo personu liecības, izsaucot viņas liecinieku statusā uz tiesas sēdi un pārbaudīt viņu sniegto ziņu patiesumu.

Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija 2013.gada 27.decembra spriedumā lietā Nr.112025613 norādīja, ka „policistu rakstītie ziņojumi ir policijas darbinieku subjektīvie apgalvojumi par lietas apstākļiem. šie subjektīvie apgalvojumi, kuri izklāstīti ziņojumā, ir jāpierāda ar pierādījumiem," līdz ar to uzskata, ka arī lietā esošās liecības no trešajām personām, ir nepieciešams pierādīt ar citiem pierādījumiem, kas lietā nav atrodami.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē (Satversmes tiesas 20.06.2002. sprieduma lietā Nr. 2001-17-0106).

Uzskata, ka iepriekšminētais ir sūdzības iesniedzēja tiesību uz aizstāvību būtisks pārkāpums, jo Būvvalde ir pārkāpusi sūdzības iesniedzēja Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā garantētās tiesības, kā arī nav ievērojusi Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta 3.d punkta prasības: "Ikvienam, kas tiek apsūdzēts noziegumā, ir sekojošs tiesību minimums: d) uz apsūdzības liecinieku nopratināšanu vai nopratināt tos pašam un pieprasīt aizstāvības liecinieku klātbūtni un nopratināšanu tajos pašos apstākļos kā apsūdzības lieciniekus.

Vērš uzmanību, ka lietā ir pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz taisnīgu tiesu un objektīvu lietas izskatīšanu. Protokola ailē "Piezīmes par protokola saturu" ir norādīts: "Sastādīts saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.^{1} pantu." Latvijas APK 248.^{1} pants nosaka: "Ja objektīvu iemeslu dēļ administratīvā pārkāpuma protokolu nav iespējams sastādīt tās personas klātbūtnē, kuru sauc pie administratīvās atbildības, vai juridiskās personas pārstāvja klātbūtnē, to sastāda bez minēto personu klātbūtnes un protokola kopiju nosūta pa pastu ierakstītā sūtījumā uz attiecīgās personas dzīvesvietas adresi vai juridisko adresi. Šādā gadījumā uzskata, ka persona ir iepazinusies ar administratīvā pārkāpuma protokolu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā."

No citētās tiesību normas secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādāms tās personas klātbūtnē, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības un tikai izņēmuma gadījumos protokola sastādīšana pieļaujama bez pārkāpēja klātbūtnes. Savukārt, lai persona varētu ierasties uz protokola sastādīšanu, tai nepieciešams paziņot par protokola sastādīšanas laiku un vietu, paziņojumu nosūtot uz juridiskās personas juridisko adresi.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nekad nav saņēmusi aicinājumu ierasties Būvvaldē uz protokola sastādīšanu, kas ir atzīstams par būtisku tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Lietā atrodas Būvvaldes 2016.gada 28.septembra Nr.BV-16-13123-nd uzaicinājums, kas ir adresēts sūdzības iesniedzējam, kurā tiek uzaicināts 2016.gada 24.oktobrī iepazīties ar lietu un izteikt savu viedokli un argumentus par lietu. Norāda, ka Uzaicinājumā nav norādīts, kādā statusā tiek uzaicināts ierasties Būvvaldē. Uzskata, ka lietā būtiski ir pārkāptas tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību. Norāda, ka lietvedības

laikā netika nodrošināta SIA iespēja piedalīties protokola sastādīšanā un realizēt savas Latvijas APK 248.un 260.pantā norādītās tiesības, jo par protokola sastādīšanas vietu un laiku nav paziņots, un uz protokola sastādīšanu nav ticis aicināts. Pēc tiesu prakses, tas, ka persona nav piedalījusies protokola sastādīšanā un arī nevarēja izvēlēties šīs tiesības realizēt vai nē, jo personai par to nebija paziņots (iestādes bezdarbība), nav atzīstams par objektīvu apstākli Latvijas APK 248.[1] panta izpratnē. Ja Būvvalde nosūta kādu informatīvu vēstuli par kaut kādiem lietas apstākļiem un faktiem, kur nav skaidri norādīts uzaicinājums ierasties uz protokola sastādīšanu, pārkāpējam nav jāzina un viņam arī nevajag zināt, ka ar tāda rakstura vēstulēm (bez precīza un skaidra uzaicinājuma) tiek uzaicināts uz protokola sastādīšanu. Šajā pašā lietā atrodas Būvvaldes 2016.gada 15.augusta uzaicinājums Nr.BV- 16-10909-nd, kas ir adresēts SIA "Datoru veselības centrs", bet nezināmu iemeslu dēļ Būvvaldē nav sastādījusi protokolu uz šo juridisko personu, neskatoties uz to, ka uzaicinājuma saturs ir identisks sūdzības iesniedzējam nosūtītajam. Iepriekšminētais nepārprotami norāda, ka uzaicinājums nav adresēts kā pie administratīvās atbildības saucamai personai. Vērš uzmanību, ka lēmums tika pieņemts bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes, pamatojoties uz Latvijas APK 268.[1] panta pirmās daļas regulējumu. Lietā atrodas 2016.gada 15.novembra Nr.BV-16-15561-nd paziņojums par protokola kopijas nosūtīšanu sūdzības iesniedzējam. Paziņojumā ir norādīts, ka lieta ir nodoti izskatīšanai un lēmuma pieņemšanai Būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes vadītājam Daugavpils ielā 31, Rīgā. Norāda, ka paziņojumā nav norādīts laiks un vieta, kad ir jānotiek lietas izskatīšanai un lēmuma pieņemšanai. Ņemot vērā iepriekšminēto, uzskata, ka /pers. B/ nebija tiesību izskatīt lietu un pieņemt sākotnējo lēmumu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

Uzskata, ka lietā rupji tika pārkāpts Latvijas APK 271.panta trešās daļas regulējum, vērš uzmanību, ka /pers. B/, pieņemot sākotnējo lēmumu, ir rupji pārkāpis arī Latvijas APK 271.panta otrās daļas nosacījumus. Uzskata, ka Būvvaldē šajā lietā ir nepārprotami norādījusi uz savu nihilistisko attieksmi pret lietas objektīvu izskatīšanu, Latvijas APK normu ievērošanu un pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesību ievērošanu. Viss iepriekšminētais atkārtoti pierāda, ka lietā ir rupji pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību, kas ir atzīstams par būtisku procesuālo pārkāpumu, kas ietekmēja lēmuma pieņemšanu, līdz ar to, lēmums ir atzīstams par prettiesisku un ir atceļams. Lietā tika būtiski pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību, I.Vircavs, pieņemot lēmumu, nav objektīvi noskaidrojis visus lietas apstākļus, tāpēc ir nepamatoti atstājis spēkā sākotnējo lēmumu, bet sūdzību noraidījis. Lietā ar sūdzību tika iesniegts 2016.gada 05.augusta elektroniskais iesniegums (e-pasta izdruka), uz kura pamata arī tika uzsākta lieta. Minētais apstāklis izriet no lietā esošā 2016.gada 11.augusta apskates akta un Būvvaldes atbildes uz 2016.gada 05.augusta iesniegumu. Norāda, ka no iesnieguma izriet lietas patiesie apstākļi, jo iesniegumā ir norādīts: "Kādu laiku atpakaļ, mums bija nomā vienā telpā, tirdzniecības centrā, ar līgumu un ar visām atļaujām. Arī bija atļauja uz izkārtni (saskaņota ar Būvvaldi), kuru mēs ievietojām uz ēkas fasādes. Līgums ar īpašnieku beidzās, mēs izbraucām no telpas, paņēmām savu izkārtni. Tagad es uzzināju, ka mūsu vietu (telpu) aizņēma konkurents. Bet problēma ir tāda, ka viņš izveidoja tādu pašu izkārtni ar mūsu nosaukumu - kura bija mums, un laikam, tirdzniecības centra vadītājs nebija pret to. Jautājums: ko mums darīt? Kādi sodi šajā situācijā ir piemēroti konkurentam vai tirdzniecības centra īpašniekam?"

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav nekādu pamatotu šaubu kritiski vērtēt iesniegumā iekļautās ziņas, jo nekādā veidā nav vēlējies izvairīties no administratīvās atbildības, bet gan tieši pretēji, vērst Būvvaldes uzmanību uz notikušo pārkāpumu. Savukārt Būvvaldē, izvairoties no lietas objektīvas izskatīšanas, pieņem nemotivētu lēmumu par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības, neskatoties uz to, ka pastarpināti ir uzskatāma par iesniedzēju šajā lietā. Ņemot vērā to, ka lēmums balstās uz nekonkrētiem un nepārbaudītiem pierādījumiem, ir pārkāpta nevainīguma prezumpcija.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrivību aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē (Satversmes tiesas 20.06.2002. sprieduma lietā Nr. 2001-17-0106).

Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 16.septembra spriedums lietā Nr. 142154711 143/AA43-0860-13/11, ir norādīts: "Apgabaltiesa norāda, ka, iespējams, ir notikusi sadursme starp sūdzības iesniedzēja un cietušā transportlīdzekli, un, iespējams, sūdzības iesniedzējs ir vainojams notikuma vietas atstāšanā, taču lietā esošie materiāli vismaz mazākajā ticamības pakāpē to neapstiprina. Katrā ziņā apgabaltiesai vēl aizvien paliek pamatotas šaubas par sūdzības iesniedzēja vainu. Taču persona nevar tikt saukta pie administratīvās atbildības uz pieņēmumu pamata, par personas vainu šaubas nedrīkst pastāvēt."

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija 2013.gada 21.maija spriedumā lietā Nr. 142153011 4.lapas piektajā rindkopā atzinusi, ka: „Visas šaubas, kuras nav iespējams novērst, ir tulkojamas par labu personai, kas tiek saukta pie administratīvās atbildības".

LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 03.marta spriedumā SKA-48/2009 norādīts (9.punktā): Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija. "

Administratīvā apgabaltiesas 2009.gada 22.maija spriedumā lietā Nr.P131064808 norādīts (10.punktā): "Lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (in dubiopro civis)".

Ņemot vērā iepriekšminēto, par personas vainu administratīvā pārkāpuma lietā nevar pastāvēt šaubas. Pierādīšanas standarts administratīvo pārkāpumu lietās ir ļoti augsts. Pamatojoties uz Latvijas APK 243.panta otro daļu, iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās

atbildības, bet tiesā - iestādei.

Senāta Administratīvo lietu departaments 2006.gada 12.janvāra spriedumā lietā Nr.SKA-51 ir norādījis, ka sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, tajā tiek norādīti tikai amatpersonas secinājumi, nevis pārbaudīti un vērtēti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi.

Ņemot vērā visu iepriekšminēto, uzskata, ka lēmums ir pieņemts prettiesiski, jo lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu, ka tieši sūdzības iesniedzējs nav ievērojusi Saistošo noteikumu 15.punkta prasības, līdz ar ko ir pārkāpta nevainīguma prezumpcija. Lietā ir pieļauti vairāki būtiski procesuālie pārkāpumi, kas ir par patstāvīgu pamatu lietas izbeigšanai. Ņemot vērā visu iepriekšminēto un pamatojoties uz Latvijas APK 7.pantu, 239.pantu, 243.pantu,, 244.pantu, 288.pantu un 289.pantu un 289.^{1} pantu, lūdzu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesu pieņemt un izskatīt "DVC Pārdaugava" SIA sūdzību un atcelt Rīgas pilsētas būvvaldes vadītāja I.Vircava 2017.gada 04.aprīļa lēmumu Nr.D57-BV-17-11 un izbeigt lietu.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta noteikumiem 2017.gada 11.maijā Rīgas pilsētas būvvaldei nosūtīta sūdzības iesniedzēja sūdzības kopija, izskaidrojot Latvijas APK 289.^{6} panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2018.gada 5.februārim vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2018.gada 6.martā, nosakot, ka nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 7.martā.

2018.gada 6.februārī tiesā saņemti Rīgas pilsētas būvvaldes paskaidrojumi, kuros norādīts, ka sūdzības iesniedzējs norāda, ka protokols satur sūdzības iesniedzēja inkriminētās tiesību normas atreferējumu, nenorādot citus būtiskus lietas apstākļus, kas nepieciešami, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu. Protokolā nav norādīts, kāda tieši izkārtne nav demontēta, papildus tam, lietā nav iegūts pierādījums, kas norādītu uz izkārtnes piederību kādai noteiktai personai, tajā skaitā arī sūdzības iesniedzējam. Protokolā nav atspoguļots, kad iestājies pienākums izkārtni demontēt.

Attiecībā uz minētajiem argumentiem, Būvvalde vērš uzmanību, ka 14.11.2016. administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.01179 CB024763 visas sadaļas aizpildītas, pārkāpuma būtība atspoguļota un pilnībā saprotama, tādējādi norādītie apgalvojumi atzīstami par nepamatotiem, jo protokolā norādīts Rīgas domes 26.11.2013. saistošo noteikumu Nr.77 „Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanas un afišas stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" (turpmāk - Saistošie noteikumi) 15. un 60.punktā minētais rīcības veids, par ko iestājas administratīvā atbildība neatkarīgi no tā, kādi apstākļi bijuši par iemeslu konkrētās reklāmas nedemontēsanai pēc Pieteicējas saimnieciskās darbības veikšanas beigām Lemešu ielā 20, Rīgā (turpmāk - Objekts).

Saskaņā ar Latvijas APK 248.pantu protokolā norādāmās lietas būtības (faktisko pazīmju) robežas un saturu nosaka pilnvarotā persona, kura sastāda protokolu. Savukārt protokolā fiksētā lietas būtība nosaka lietas izskatīšanas robežas iestādē un tiesā (skat. Rīgas Apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 19.09.2014. spriedums Nr.l04AA-0449-14/19). Turklāt, protokolam pielikumā pievienots 11.08.2016. apskates akts Nr.BV-16-2484-akt (turpmāk - Apskates akts), kurā aprakstīts apskatē konstatētais t.i. norādīta kur un kāda reklāma netika demontēta (Lemešu ielā 20, Rīgā ir izvietota reklāma ar tekstu: "DVC Datoru Veselības Centrs DATORU REMONTS").

Attiecība uz sūdzībā minēto, ka protokolā nav atspoguļots, kad iestājies pienākums izkārtni demontēt, norāda, ka saskaņā ar Saistošo noteikumu 15.punktu, reklāmas devējs, bet, ja tāda nav, tad zemesgabala vai būves, uz kuras izvietota izkārtne, īpašnieks vai tiesiskais valdītājs veic izkārtnes demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, sakārtojot izkārtnes izvietošanas vietu (tajā skaitā veicot konstrukciju un pamatu demontāžu un fasādes krāsojuma atjaunošanu), līdz ar to, sūdzības iesniedzēja minējums nav uzskatāms par pamatotu, jo arī ar starp sūdzības iesniedzēju un Objekta īpašnieku 01.01.2014. noslēgtā nomas līgumu 11-2013/0112 5.9.punktu puses vienojās, ka, beidzoties nomas attiecībām, izkārtnes un reklāmas sūdzības iesniedzējs uz sava rēķina noņem un veic bojāto vietu labošanu un aizkrāsošanu.

Sūdzības iesniedzējs norādīji, ka no protokola nav saprotams vai SIA „DVC Pārdaugava" pie administratīvās atbildības tiek saukta kā reklāmas devēja, nekustamā īpašuma īpašnieks vai tiesiskais valdītājs. Kā arī norāda, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka konkrētās izkārtnes reklāmas devēja bija tieši sūdzības iesniedzējs, līdz ar to lietā nav pierādīts administratīvā pārkāpuma subjekts.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja minējumu, ka no protokola nav saprotams vai SIA „DVC Pārdaugava" pie administratīvās atbildības tiek saukta kā reklāmas devēja, nekustamā īpašuma īpašnieks vai tiesiskais valdītājs, Būvvalde norāda, ka izskatāmajā gadījumā sūdzības iesniedzējs tika saukts pie administratīvās atbildības ka reklāmas devēja, jo sūdzības iesniedzējs nav ne Objekta īpašnieks, ne arī valdītājs. Atbildot uz sūdzībā norādīto, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka konkrētās izkārtnes reklāmas devēja bija tieši sūdzības iesniedzējs, līdz ar to lietā nav pierādīts administratīvā pārkāpuma subjekts, Būvvalde norāda, ka šāds minējums neatbilst patiesībai, jo ar visiem administratīvās lietas materiāliem tika pierādīts, ka tieši sūdzības iesniedzējs ir reklāmas devēja, līdz ar to sūdzības iesniedzējam bija pienākums demontēt reklāmu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām konkrētajā Objektā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka arī Gundara Samoška 31.03.2017. dienesta ziņojumā norādītā informācija ir nepatiesa un pretēja lietas esošajiem dokumentiem. Dienesta ziņojuma sastādīšanas datums norādīts 16.11.2016., tāpēc kritiski vērtē Gundara Samoškas norādi, ka Dienesta ziņojums tika sastādīts pirms protokola, jo tādā gadījumā arī Dienesta ziņojuma sastādīšanas datumam bija jābūt līdz 14.11.2017. Uzskata, ka Būvvalde rīkojusies prettiesiski un būtiski pārkāpa sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību, jo jau pēc Protokola sastādīšanas, ar /pers. B/ 17.11.2016. rezolūciju, pievienots pie lietas

Dienesta ziņojumu. Attiecībā uz norādīto, ka Gundara Samoška 31.03.2017. dienesta ziņojuma (reģistrēts Būvvaldē 03.04.2017. a r Nr.BV-17-106-zi; turpmāk - Dienesta ziņojums Nr.2) norādītā informācija ir nepatiesa un pretēja lietas esošajiem dokumentiem, norāda, ka ar Dienesta ziņojumu Nr.2 tika sniegts skaidrojums par radušos kļūdu, kā rezultātā Protokola 11.punktā tika norādīts 16.11.2016. dienesta ziņojums (reģistrēts Būvvaldē 16.11.2016. a r Nr.BV-16- 445-zi; turpmāk - Dienesta ziņojums Nr.l), tādējādi sūdzības iesniedzēja norādītais nav uzskatāms par pamatotu, un nav ņemams vērā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka uzskata, ka ar protokola prettiesisku papildināšanu, proti, citu pierādījumu pierakstīšana protokolā, tika būtiski aizskartas sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību. Attiecībā uz minēto Būvvalde norāda, ka atbilde uz šo tika sniegta Būvvaldes lēmumā, kā arī šī paskaidrojuma 3.punktā. Papildus Būvvalde norāda, ka pieļautā kļūda neietekmē administratīvā pārkāpuma lietas būtību un nevarēja ietekmēt tās iznākumu, tādējādi sūdzības iesniedzēja minējums, ka aizskartas viņa tiesības uz aizstāvību nav pamatotas.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Dienesta ziņojumā norādītā informācija uzskatāma par apšaubāmu, jo tā nav apstiprināta ar citiem pierādījumiem lietā. Uzskata, ka Dienesta ziņojumā norādīto nenoskaidroto personu liecības atreferējums nav uzskatāms par pierādījumu lietā, jo šo nenoskaidroto personu liecības nav noteiktā kārtībā fiksētas lietā (liecinieki nav nopratināti), kā arī Pieteicējam nav iespējams pārbaudīt šo personu liecības, izsaucot viņas liecinieku statusā uz tiesas sēdi un pārbaudīt viņu sniegto ziņu patiesumu. Attiecībā uz minēto, Būvvalde norāda, ka Dienesta ziņojumā Nr.1 iekļautas ziņas, kas iegūtas 10.08.2016. pīkst. 15.51, apsekojot Objektu, kā arī iekļauta informācija par Objekta īpašnieka 27.09.2016. paskaidrojumu. Tādējādi, sūdzības iesniedzēja minējums, ka Dienesta ziņojumā Nr.1 norādītā informācija uzskatāma par apšaubāmu, jo tā nav apstiprināta ar citiem pierādījumiem lietā neatbilst patiesībai.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Inguss Vircavs, pieņemot lēmumu, nav objektīvi noskaidrojis visus lietas apstākļus, tāpēc nepamatoti atstājis spēkā sākotnējo lēmumu, bet sūdzību noraidījis.

Attiecībā uz minēto norādīts, ka Būvvaldes vadītājs Inguss Vircavs, pieņemot lēmumu, izvērtēja visus administratīvās pārkāpuma lietas materiālus un secināja, ka administratīvā pārkāpuma fakts tika atkārtoti pierādīts, tādējādi Būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes vadītāja 01.12.2016. lēmums Nr.D57-BV-PDP-16-1097 tika atstāts negrozīts un pieteicēja sūdzība tika noraidīta.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka uzskata, ka lēmums pieņemts prettiesiski, jo lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu, ka tieši sūdzības iesniedzējs nav ievērojis Saistošo noteikumu 15.punkta prasības, līdz ar to pārkāpta nevainīguma prezumpcija.

Attiecībā uz minēto, Būvvalde norādījusi, ka ar visiem administratīvās pārkāpuma lietas materiāliem tika pierādīts, ka tieši sūdzības iesniedzējs nav ievērojusi Saistošo noteikumu 15.punkta prasības. Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido, administratīvā pārkāpuma objekts - izkārtnes demontāžas pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām kārtības ievērošana; administratīvā pārkāpuma objektīvā puse - darbība, kas izpaudusies kā izkārtnes nedemontēšana pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām; subjektīvā puse - ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīts pārkāpums; administratīvā pārkāpuma subjekts - juridiska persona. Izskatāmajā gadījuma ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, tādējādi sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Sūdzībā norādīts, ka lietā pieļauti būtiski procesuāli pārkāpumi, kas ir par patstāvīgu pamatu lietas izbeigšanai. Kā tiesu praksē norādījis Senāta Administratīvo lietu departaments, tad administratīvā pārkāpuma lietvedībā pieļautie procesuālie pārkāpumi ir vērtējami pēc to ietekmes uz gala lēmuma tiesiskumu un tie ir izvērtējami katrā lietā individuāli.

Izskatāmajā gadījumā, izvērtējot visus administratīvās pārkāpuma lietas materiālus, tika secināts, ka administratīvā pārkāpuma lietā netika konstatēti procesuālie pārkāpumi, kas varētu ietekmēt gala lēmuma tiesiskumu, tādējādi nav pamata administratīvās pārkāpuma lietas izbeigšanai.

Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{2} pantu, kā arī ņemot vērā lēmumā ietverto pamatojumu, Būvvalde lūdz Tiesu Pieteikumu atzīt par nepamatotu un noraidīt.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma, bet lēmums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1}pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās

atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa konstatē, ka SIA "DVC Pārdaugava" ir saukta pie administratīvās atbildības par Rīgas domes 2013.gada 26.novembra saistošo noteikumu Nr.77 15.punkta, 60.punkta pārkāpumiem, piemērojot naudas sodu EUR 100 apmērā.

Latvijas APK 288.panta pirmā daļa nosaka, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, un cietušais, bet aizskartais mantas īpašnieks - daļā par savu mantu -, var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona - pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

Latvijas APK 289.^{1} ^{2} panta otrā daļa nosaka, ka rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1. atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2. atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3. atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4. groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Rīgas domes 26.11.2013. saistošo noteikumu Nr.77 "Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanas un afišas stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" 15.punkts nosaka, ka reklāmas devējs, bet, ja tāda nav vai tāds nav atrodams, tad zemesgabala vai būves, uz kuras izvietota izkārtne, īpašnieks vai tiesiskais valdītājs veic izkārtnes demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, sakārtojot izkārtnes izvietošanas vietu (tajā skaitā veicot konstrukciju un pamatu demontāžu un fasādes krāsojuma atjaunošanu).

Savukārt augstāk minēto noteikumu 60.punkts nosaka, ka par saistošo noteikumu 6., 8., 14., 15., 39., 46.^{2}, 50. un 53.punktā noteikto prasību pārkāpšanu (neievērošanu) izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no 20 līdz 140 *euro*, juridiskajām personām no 70 līdz 350 *euro*.

Lietā nav strīda par to, ka Rīgā, Lemešu ielā 20 ir izvietota reklāma ar tekstu "DVC Datoru Veselības Centrs Datoru remonts".

Lietā ir strīds par to vai tieši SIA "DVC Pārdaugava" ir izvietojusi reklāmas objektu, un pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, nav veikusi izkārtnes demontāžu Rīgā, Lemešu ielā 20.

No lietai pievienotā nekustamā īpašuma Rīgā, Lemešu ielā 20 īpašnieka paskaidrojumiem, redzams, ka īpašnieks /pers. A0/ norādījis, ka ar īpašnieku SIA "DVC Pārdaugava" noslēgusi nomas līgumu, par telpu iznomāšanu. 2016.gada sākumā sūdzības iesniedzējs izbeidza ar īpašnieku /pers. A0/ sadarbību un ejot projām SIA "DVC Pārdaugava" savu reklāmu nav noņēmusi.

No lietai pievienotā 01.01.2014. nomas līguma Nr. 11-2013/0112 redzams, ka starp sūdzības iesniedzēju, kā nomnieku un /pers. A0/, kā iznomātāju noslēgts nomas līgums par nedzīvojamo telpu nomu un iznomāto telpu mērķis ir datortehnikas remonts un tirdzniecība. Ar noslēgto nomas līguma 11-2013/0112 5.9.punktu puses vienojās, ka, beidzoties nomas attiecībām, izkārtnes un reklāmas sūdzības iesniedzējs uz sava rēķina noņem un veic bojāto vietu labošanu un aizkrāsošanu.

Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka SIA "DVC Pārdaugava" pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, t.i. 2016.gada sākumā atstājot nomātās telpas veikusi izkārtnes, reklāmas demontāžu Rīgā, Lemešu ielā 20.

Sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis tiesā pierādījumus, kas nebūtu vērtēti pārsūdzētajā Rīgas pilsētas būvvaldes 2017.gada 4.aprīļa lēmumā Nr. D57-BV-17-11.

Lietā ir noskaidrots, ka 2016.gada 14.novembrī Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas kontroles nodaļas vecākais reklāmas inspektors G.Samoška sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.024763, par to, ka 2016.gada 10.augustā plkst.15.51, Rīgā, Lemešu ielā 20, SIA "DVC Pārdaugava", nav veikusi izkārtnes demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, tādejādi neievērojot Rīgas domes 26.11.2013. saistošo noteikumu Nr.77 "Par reklāmu, izkārtņu un cita informatīvo materiālu izvietošanas un afišas stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" 15.punkta prasības.

Ar Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes vadītāja /pers. B/ 2016.gada 1.decembra lēmumu Nr. D57-BV-PDP-16-1097, SIA "DVC Pārdaugava" saukta pie administratīvās atbildības par 2013.gada 26.novembra Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 „Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanu un afišu stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" 15, 60.punkta pārkāpšanu, uzliekot naudas sodu EUR 100 apmērā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta 1.daļu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šī panta 4.daļa nosaka, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Judikatūrā ir norādīts, ka Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja

apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā (skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKA-157/2007).

Senatoru kolēģija 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-647/2008 norāda, ka amatpersonas sastādītiem dokumentiem, tai skaitā administratīvā pārkāpuma protokolam, *a priori* ir publiskā ticamība un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina.

Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas kontroles nodaļas vecākā reklāmas inspektora G.Samoška sastādītā administratīvā pārkāpuma protokolā CB Nr.024763, norādītos apstākļus apstiprina Rīgas pilsētas Būvvaldes 2016.gada 11.augusta apskates akts Nr.BV-16-2484-akt, tam pievienotās pārkāpuma vietas apskates laikā iegūtās fotofiksācijas, LURSOFT informācija, /pers. A0/ paskaidrojumi, Nomas līgums.

No Rīgas pilsētas Būvvaldes 2016.gada 11.augusta apskates akta Nr.BV-16-2484-akt, izriet, ka Lemešu ielā 20, Rīgā izvietotās reklāmas satur tekstu "DVC Datoru Veselības Centrs Datoru remonts", no Komercreģistra ierakstiem izriet, ka sūdzības iesniedzējs nodarbojas ar datoru un perifēro iekārtu remontu, sūdzības iesniedzējs ir šīs reklāmas devējs, jo no lietai pievienotās fotogrāfijas nepārprotami redzams, ka reklāmas devējs nodarbojas ar datoru remontu, līdz ar to šīs reklāmas devējs ir persona, kura nolūkā gūt komerciālu vai citādu labumu pati izgatavo un izplata reklāmu vai kuras uzdevumā un interesēs cita persona izgatavo vai izplata reklāmu un pēc saimnieciskās darbības veikšanas nav veikusi šīs izkārtnes demontāžu.

Iestāde tiesai iesniegtajos paskaidrojumos pamatoti norādījusi, ka attiecība uz sūdzībā minēto, ka protokolā nav atspoguļots, kad iestājies pienākums izkārtni demontēt, norāda, ka saskaņā ar Saistošo noteikumu 15.punktu, reklāmas devējs, bet, ja tāda nav, tad zemesgabala vai būves, uz kuras izvietota izkārtne, īpašnieks vai tiesiskais valdītājs veic izkārtnes demontāžu pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, sakārtojot izkārtnes izvietošanas vietu (tajā skaitā veicot konstrukciju un pamatu demontāžu un fasādes krāsojuma atjaunošanu), līdz ar to, sūdzības iesniedzēja minējums nav uzskatāms par pamatotu, jo ievērojot noslēgto nomas līguma 11-2013/0112 5.9.punktu puses vienojušās, ka, beidzoties nomas attiecībām, izkārtnes un reklāmas sūdzības iesniedzējs uz sava rēķina noņem un veic bojāto vietu labošanu un aizkrāsošanu, lietā nav strīda, ka nomas attiecības izbeigtas 2016.gada sākumā.

Saskaņā ar 2013.gada 26.novembra Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 60.punktu, reklāmas devējam pēc saimnieciskās darbības veikšanas beigām, neveicot izkārtnes demontāžu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskām personām no 70 EUR līdz 350 EUR. Vērtējot piemērotā soda apmēru, tiesa atzīst, ka noteiktais sods EUR 100 piemērots sankcijas ietvaros, kas paredzēta par šāda pārkāpuma izdarīšanu, un tas ir noteikts ievērojot Latvijas APK 32.panta noteikumus.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tiesa konstatē, ka Rīgas pilsētas būvvalde izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ir ievērojusi Latvijas APK 32.panta pirmās daļas nosacījumus, kas nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildības par izdarīto pārkāpumu, stigrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīviem pārkāpumiem.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta otrā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs ir saucams pie administratīvās atbildības par 2013.gada 26.novembra Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 „Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanu un afišu stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" 15, 60.punkta pārkāpšanu.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem, sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas būvvalde 2017.gada 4.aprīļa lēmumā Nr. D57-BV-17-11 pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

Tiesa izvērtējot sūdzībā minētos argumentus, ka lēmums ticis pieņemts bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes, ka sūdzības iesniedzējs nav saņēmis protokola kopiju, tikušas pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz iepazīšanos ar protokolu un būtiski pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību, tiesa atzīst sūdzības iesniedzēja argumentus par nepamatotiem, jo kā redzams no lietas materiāliem paziņojums, uzaicinājums 24.10.2016. plkst.15:00 ierasties Būvvaldē, lai iepazītos ar administratīvā pārkāpuma lietu un izteiktu savu viedokli un argumentus par minēto administratīvo pārkāpumu tika nosūtīts sūdzības iesniedzējam uz juridisko adresi 28.09.2016. un protokols pie administratīvās atbildības saucamajai personai nosūtīts ar 15.11.2016. ar pavadvēstuli Nr. BV-16-15561-nd "Par administratīvā pārkāpuma protokola kopijas nosūtīšanu", un no paziņojumam pievienotā protokola redzams, ka tajā ticis norādīts, gan lietas izskatīšanas laiks, gan vieta.

No lietas materiāliem redzams, ka Rīgas domes Rīgas pilsētas būvvaldes 15.11.2016. paziņojums un protokols Latvijas pastā nodots 17.11.2016., 21.12.2016. atgriezts sūtītājam, ar norādi, ka beidzies glabāšanas laiks.

Tiesa par nepamatotu atzīst sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādīto, ka iestāde pieņemot lēmumu nav ņēmusi vērā faktu, ka sūdzības iesniedzējs nav saņēmis paziņojumus, sūdzības iesniedzējam liegta iespēja sniegt paskaidrojumus, izteikt savu viedokli, kas ir būtisks tiesību aizskārums, jo kā redzams no lietas materiāliem, Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes Reklāmas nodaļas vadītāja sūdzības iesniedzējam uz juridisko adresi, Rīgā Druvienas iela 36-112,

ierakstītā pasta sūtījumā nosūtījusi uzaicinājumu iepazīties ar administratīvo lietu, izteikt viedokli, izskaidroti Latvijas APK 246.panta un 248.[1]panta nosacījumi un 2016.gada 11.novembrī nosūtīts administratīvā pārkāpuma protokols. Saskaņā ar Komerclikuma 139.pantu, sabiedrības juridiskā adrese ir adrese, kurā atrodas sabiedrības vadība (sabiedrības sēdeklis), tādejādi sabiedrībai ir jābūt sasniedzamai savā juridiskajā adresē. Juridiskās adreses maiņas gadījumā valde iesniedz pieteikumu komercreģistra iestādei attiecīga ieraksta izdarīšanai. Pārbaudot Lursoft datu bāzi noskaidrots, ka sūdzības iesniedzēja juridiskā adrese nav mainīta. Komerclikuma 12. panta ceturtā daļa nosaka, ka, ja komersantam tiek sūtīta korespondence uz komercreģistrā ierakstīto tā juridisko adresi, uzskatāms, ka komersants šo korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu atzinumam, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanā būtu pieļauti tādi pārkāpumi, kas būtu par pamatu administratīvās lietvedības izbeigšanai.

Iepazīstoties ar sūdzības iesniedzēja pārējiem sūdzībā minētajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka tie jau ir vērtēti, izskatot iesniegto 02.01.2017. sūdzību Rīgas pilsētas būvvaldes vadītājam, savukārt pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus tiesa nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu, kā arī ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas. Kā vairāk kārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto lēmumu, līdz ar to tiesa, saskaņā ar Latvijas APK 289.[13] trešo daļu atzīst par pamatotu un pietiekamu Rīgas pilsētas būvvaldes lēmumā norādīto motivāciju un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, kā dēļ sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Latvijas APK 289.[7], 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13], 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA "DVC Pārdaugava" sūdzību un atstāt negrozītu Rīgas pilsētas būvvaldes 2017.gada 4.aprīļa lēmumu Nr. D57-BV-17-11.

Spriedums sastādīts 2018.gada 6.martā un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 7.martā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā - 2018.gada 7.marta apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Zute